BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ANUL XV. — No. 2938

FONDATORI
E. EMILIAN şi E. MUNTEANU
DIRECTORI: AL. MUNTEANU, N. PAPAGHEORGHE

Proprietatea:
GAZETA SPORTURILOR S. A
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov Secția I com. sub No. 282/1938

BIUROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2
București

6 pagini — 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Duminică 6 Noembrie 1938

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni . . . . . » 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari » 2000
Un număr vechiu . . . . . » 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON: Direcția . . . . 3.26.60; Administrația . . 3.26.60; Redacția . . . 3.26.69

D. ERIK FRENCKEL

reprezentantul comitetului de organizare al jocurilor olympice din 1940

vine la București

Pentru prima oară după marele război

Anglia ia parte la turneul olympic de football

«Paris-Soir» publică următorul reportaj, sub semnătura d-lui Gaston Benac:

Am întâlnit pe Erik von Frenckel în cursul anchetei pe care am făcut-o acolo privitoare la sportul în Finlanda. Director al lucrărilor orașului, director al Stadionului, deputat în Parlament și șef al partidului Suedez, președinte al Federației și al diferitelor grupări, d. Frenckel este finlandezul care cunoaște, cel mai bine străinătatea și a transformat Helsinki într'un oraș modern care respectă însă și vechea tradiție finlandeză.

Porecla care a fost dată d-lui Frenckel îl definește perfect: peste tot nu i se spune altfel decât domnul.

Pentru ce nu? D. Frenckel este un om cu spirit foarte divers, foarte întreprinzător și un mare realizator.

Visul s'a realizat

— Vedeți, dacă Tokio renunță, noi putem organiza jocurile din 1940. Atunci, nu ne-am ascuns părerea asupra posibilității de a se realiza acest proect. Și, iată, o lună mai târziu, visul s'a realizat.

Comitetul internațional olimpic a acordat organizarea jocurilor din 1940, poporului finlandez, acest popor sportiv, locuind într'o țară cu climat aspru și în care atletismul nu

(Continuare în pagina 4-a)

Radu Ottulescu

Un cerc de cunoscuți, în fața redacției noastre. Se discută despre box. Se fac bineînțeles aprecieri triste.

— Greu.

— Greu de tot.

— Din ce în ce mai greu.

S'au căutat soluții, s'au precizat cauze, s'au stabilit vinovății. Nu le vom divulga. S'a lansat însă o formulă:

— Nu mai avem organizatori.

Și s'a citat un nume:

— De când nu mai e Radu Ottulescu...

Discuția aceasta a pus astfel din nou, în circulație, un nume căruia destinul i-a impus liniște și odihnă. Într'adevăr: nu mai este Ottulescu. Omul acesta vioiu, cu mintea sfredelită de gânduri deștepte, cu fapta energică, cu vorba influentă, a plecat să lase locul la discreția câtorva oameni cari îi doresc, desigur, binele, dar nu știu cum să i-l procure.

S'au mai făcut organizări. Din colțurile ringului au prins adesea să sfâșie pânza beznii, globuri de lumină. S'au făcut matchuri. S'au tranșat adversități. S'au strâns mii de curioși în jurul ringurilor.

Boxul însă lâncezește. Îi lipsește energia constructivă a unui om, care l-a orientat pe drumuri de succes și l-a părăsit apoi, într'un moment când prezența sa îi era indispensabilă.

Îi lipsește Ottulescu...

Castor

Matchul Paris-Belgrad. — Zabalo, fundașul echipei Parisului, depozedează de balon pe Valarevici

BAZU-PUFFY-MAX...

Mâine dimineață are loc pe aerodromul Băneasa, în cadrul concursului de acrobație aviatică deschis instructorilor de pilotaj ai școlilor particulare de aviație, o interesantă dispută acrobatică, între cei trei ași ai aviației românești, sburători cari au dovedit pentru acrobație, aptitudini speciale.

BAZU CANTACUZINO

Apreciind interesul și rezultatul emulației corespunzătoare, oficialitatea în drept a acceptat și participarea — la acest concurs — a foștilor instructori de pilotaj și acrobație ai școlilor civile măsură care asigură programarea lui Cantacuzino și Max Manolescu.

Căpitanul Puffy Popescu, participă inițial la probele de mâine, fiind instructor în funcțiune, la Aero Clubul Brașov.

Concomitent cu celelalte participări, cari păstrează o foarte valoroasă prezentare, prezența celor trei ași constituie un adevărat eveniment.

Căpitanul PUFFY POPESCU, este deținătorul oficial al campionatului acrobatic al României din acest an și elementul care s'a ridicat în ultimii doui ani printr'o sârguință și un talent care-l fac categorie în hegemonia aviatică.

MAX MANOLESCU, «marele Max» cum, justificat, i se spune acolo unde virtuozitatea sa a pătruns, deține, acum, o formă de zile mari...

Max Manolescu este decanul acrobaților — alături de cpt. Gogu Ștefănescu, despre care nu se mai aude, din păcate nimic, de câțiva ani.

Desăvârșindu-și profesia în sobrietatea vieții de pilot de linie al LARES-ului, — și cine activează sub comanda comandorului Andrei Popovici, trebuie să fie ceasornic! Max Manolescu a pus, o vreme, frâu pasiunii sale acrobatice.

Iată un prilej nimerit pentru «Max» de a sburda, acolo, sus, unde meseria îi impune o rigidă atenție, — de astădată, sub privirile admirative ale chiar șefilor săi.

...Și în sfârșit, Băzu Cantacuzino. Talentatul pilot reapare în public într'o manifestare de întrecere acrobatică după o absență în care deziluziile și boala i-au vlăguit moralul.

Ponderat — cum se cuvine unui sportiv de rasă și oricărui pilot aerian, — tenace, pentru a reface timpul irosit în câteva încercări din nefericire neisbutite, Cantacuzino a reurcat drumul greu, foarte greu în viața aeronautică, spre culmile recent părăsite...

Mâine, reapare în public, la bordul ICAR-ului său acrobatic cu care, desigur, va reîmprospăta o valoare ce se cere evidențiată, peste interesul personal.

Federația Aeronautică Regală a României a dat dovadă de un larg spirit de organizare — realizând o utilă propagandă — prin facilitarea participării celor doui piloți cari să-l încadreze pe cpt. Popescu,— desenând astfel o luptă strânsă.

«BAZU-PUFFY-MAX», iată terțetul care animă interesul Duminicii sportive de mâine, peste întrecerile sportului terestru și nautic, în care footballul își are partea leului, ca de obiceiu...

Vorbesc învinșii lui Toma Aurel

Este defectul nostru. Al tuturor. Sântem sceptici. Ni se pare că nu sântem suficient de deștepți, dacă acceptăm rezultatele așa cum sânt.

Ne îmbată vanitatea de a fi mai perspicaci decât ceilalți. De a căuta pete în soarele unor rezultate clare și definitive.

Vă mai amintiți, probabil: după matchul cu Cattaneo, deștepții din cuprinsul boxului bucureștean au lansat racheta de neîncredere în posibilitățile lui Toma Aurel. De pretutindeni, șoaptele au prins să drapeze faima lui Toma cu pânza neîncrederii:

— Slab...

— Slab de tot.

— S'a sfârșit.

Același lucru s'a petrecut după toate izbânzile sale din America. După fiecare telegramă care ne aducea de peste Ocean vestea unei victorii, deșteptăciunea bănuitoare a diverselor competențe de aici se agăța de numele învinsului:

— Hoock?...

— Cine o fi și ăsta?...

Toma Aurel nu a răspuns. E obiceiul său de a nu răspunde decât pe ring. Ca boxeur. A plecat din țară. A făcut un scurt popas la Paris, și a trecut apoi în Anglia, pentru o victorie răsunătoare asupra fostului campion mondial la categoria mușcă, Benny Lynch.

Concomitent cu englezul care i s'a năruit ca o cârpă la picioare — knock-outat — Toma a primit însă și replica neîncrederii din țară.

— Bine, bine. Dar Benny Lynch, e terminat....

I se găsise și acestui învins, cu titluri de răsunătoare activitate mondială, un defect care să altereze strălucirea victoriei lui Toma.

Din nou, fiul țăranului din Babadag a tăcut. Ce putea să răspundă?... A așteptat matchuri noui, cu rezultate cari să vină din nou să-i confirme valoarea sa excepțională și să convingă «toată lumea» că învinșii săi nu sânt chiar niște epave.

Nu vor întârzia aceste matchuri noui. Tratative foarte avansate sânt pe cale să-i furnizeze lui Toma adversari cărora li se vor putea găsi ceva mai greu defecte.

Până atunci, însă, rezultate realizate în alte părți și-au luat obligațiunea să confirme valoarea victoriilor lui Toma și să-i refacă un prestigiu pe care anumiți prieteni de aici se străduesc mereu să i-l umbrească.

In acest sens, ni s'a transmis eri vestea telegrafică a victoriei lui Henry Hoock asupra campionului mondial Sixto Escobar. Unul din învinșii lui Toma Aurel — Henry Hoock — s'a jucat timp de 12 reprize cu faimosul Escobar, pe care doar norocul de a fi boxat în cadele categoriei superioare, l-a salvat dela o detronare penibilă.

Același Hoock în privința căruia s'au lansat acum câteva luni rachete de neîncredere — Hoock?... Cine o fi și ăsta... — și-a dovedit acum valoarea, învingându-l ușor pe Sixto Escobar și dând strălucirea pe care o merită victoriei obținută de Toma Aurel, asupra sa.

Se vor găsi desigur defecte și acestui rezultat.

Treptat însă, curioasa adversitate pe care o întâmpină Tom Aurel în țară se va topi în apa rezultatelor făcute de el sau de învinșii săi și sortite să certifice o valoare ce nu se desminte de ani de zile.

George Fulga

Mâine la hipodromul Băneasa-Trap

Două pasionante întreceri de cross-country

Crossul „Mihail Eliescu" va prilejui o luptă interesantă

A fost stabilit parcursul. — Lista concurenților

Mâine se vor alerga în Capitală primele concursuri mari al sezonului de toamnă de cross-countri sub denumirea de «Crossul Mihail Eliescu» și «Crossul Henry Mușetescu».

Dacă primul este deschis atleților seniori, ce de al doilea este rezervat atleților juniori. Crossul Mihail Eliescu se va alerga anul acesta pentru a 20-a oară

In decursul acestor ani «Cupa Mihail Eliescu» care datează concursul a trecut din mână în mână fiind câștigată de cele mai mari cluburi bucureștene în decursul anilor.

In ultimii trei ani ea a revenit **Asociațiunei Polisportive Stadiul Român**, care a avut o echipă de neînvins.

Este, însă drept că au beneficiat de servicile unor atleți cari ne-au făcut fală în concursurile intenaționale, dintre care numărau pe: Dinu Cristea, Ion Manea, Ion Topală, etc.

Anul acesta formația Stadiului Român numai este așa de puternică.

Inaintarea d-lui inginer Nicolae Mărescu președintele clubului în calitate de inspector general și părăsirea Fabricilor din comuna Bragadiru, a adus o lipsă de supraveghere a antrenamentului atleților săi, și rezultatul s'a văzut Duminica trecută, când mulți atleți ai săi au lipsit iar alți au fugit extrem de slabi.

Dacă Stadiul Român va putea strânge la startul probei toți atleții săi înscriși, atunci va obține în mod precis victoria, dacă nu poate pierde la limită adversarul său Viforul Dacia.

Viforul Dacia, a fost revelația Cupei Alexandru Velcovici.

Beneficiând de un mic avantaj de handicap a reușit după aproape 4 ani să învingă pentru prima oară formația clubului din Bragadiru.

Se pare însă că în toamna anului acesta Viforul Dacia va juca un mare rol în calasmentele alergărilor pe teren variat.

Are o echipă bine pusă la punct și care s'au antrenat săptămâna aceasta, atleții săi arătând o condiție fizică bună.

Va fi un adversar periculos pentru Stadiul Român.

Celelalte formațiuni nu au înscris echipe, ci numai atleți individuali, în afară dacă poate societate de gimnastică să ceară din Brașov se va prezenta cu o echipă completă la startul probei.

Individual Dinu Cristea (St. R.) este imbatabil. Va câștiga alergarea de tușat.

Pentru locul al doilea cei doi viroiști Radu Ioniță și Tărtăreanu vor avea de luptat cu Lahny (S. S. S. Br.) adecă va concura.

Se vor mai clasifica în plasele următoare: Ion Manea (St. R.) Ahmet (St. R.) Bucurescu (Venus), Comănescu (V. Dacia), Dinescu (V. Dacia), Stancu (Vt. R.) Gorciu (St. R.)

CROSSUL HENRY MUȘETESCU

Contează drept un campionat de toamnă a tinerilor elemente.

Parcursu probei măsoară 3 km.

Și-au anunțat participarea grupările: Viforul Dacia, C. F. R. Venus, Victoria, Pebe.

Majoritatea alergătorilor fug pentru prima oară, într'o astfel de alergare

Nu se poate ști nici cine va ieși învingător pe echipe și nici individual.

Câștigătorul de anul trecut C. F. R. pare a avea o mică șansă față de celelalte grupări, dintre care Venus pare cel mai indicat să profite de un eventual eșec al ceferiștilor.

(Continuare în pagina 2)

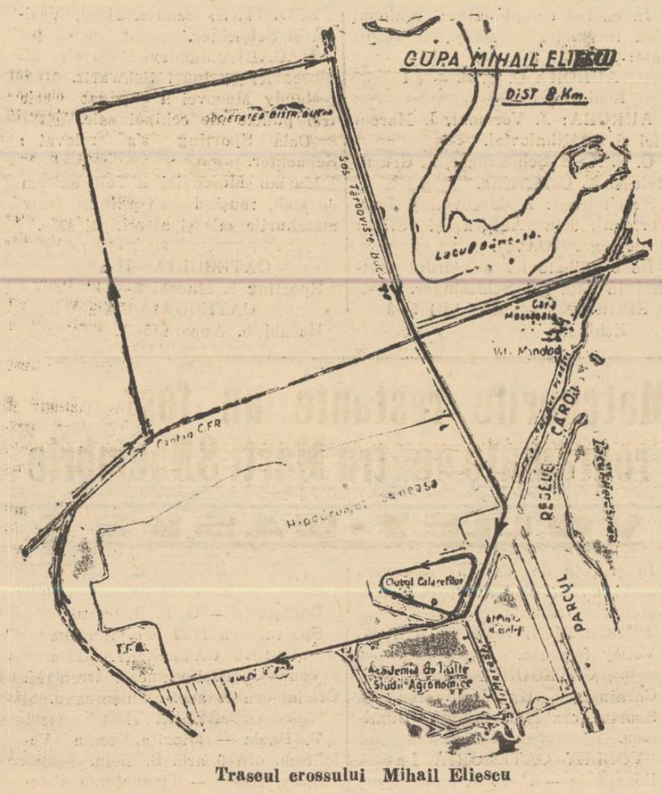

Traseul crossului Mihail Eliescu

Turneul de iarnă al echipei naționale n'a fost abandonat

Suntem informați că F. R. F. A., n'a abandonat proectul unui turneu în Orient, în lunile de iarnă. Din contra îndată ce și-a reluat ocupațiile, d. Octav Luchide a făcut o serie de comunicări federațiilor din Turcia și Grecia, din cari reesă dorința federației noastre de a realiza cu orice chip acest turneu. Cu Grecia și Siria acordul pare să fie realizat în principiu. Se așteaptă un răspuns oficial dela Atena.

Imediat ce acest răspuns va parveni federației noastre, se va da publicității programul definitiv al turneului de iarnă, pe care îl va întreprinde echipa

In ce privește principiul de bază al turneului, va rămâne neschimbat.

Turneul în Orient se va întreprinde în contul grupărilor cari vor da jucători, adică o combinată a cluburilor Rapid și Ripensia.

Aseară ni s'a precizat că dacă în cursul zilei de azi nu se vor primi răspunsurile de rigoare, federația noastră va face intervenții telegrafice.

O dimineață cu Pierre Gallien

- AI ACCEPTA POSTUL DE ANTRENOR AL F. R. S. C.?

- Da, însă mai târziu!...

Vizitând Bucureștii cu câștigătorul Turului României 1936

Joi seara, ne-am întâlnit la „Cafe dela Paix" cu Pierre Gallien, care sorbea liniștit un mazagran, citind ultimele știri sportive din „L'Auto".

Foarte amabil, alergătorul francez ne-a dat o întâlnire pentru a doua zi la ora 10 în fața Legației Franței.

Punctual, Gallien a venit la ora fixă (aviz, șoferilor) și am hotărât să colindăm Bucureștii pe jos, discutând despre sport, despre artă, mă rog, despre orice, căci oaspetele nostru abordează cu ușurință și competență orice subiect. Primul popas l-am făcut la „Colegiul francez Bossuet" unde a fost primit cu simpatie, de câțiva tineri compatrioți de-ai săi, încântați de-a face cunoștință cu unul din așii celui mai popular sport francez.

Dela Institut, am pornit-o agale pe Bulevardul Lascăr Catargi, unde Gallien a rămas impresionat de stilul aristocratic al clădirilor.

— Oh! Mi-ar place atât de mult să locuesc aici!

E un oraș cu parfum specific, fin, ceva care sub aspectul occidental al străzilor largi și al automobilelor luxoase, ascunde o vagă nostalgie orientală.

Să nu crezi că sunt prea sensibil, dar e frumoasă România, foarte frumoasă!

— Ați vrea să vă stabiliți în România?

— Deocamdată, trebue să-mi urmez cariera în Franța.

Dar, mai târziu...

— Ați accepta să fiți antrenorul național al Federației Române de Ciclism?

— Cum ți-am spus, pentru mai târziu, fără îndoială.

— Cum ați vedea progresul ciclismului românesc?

— După părerea mea, participarea în marile competiții din Apus, e o condiție „sine qua non".

Un sezon, în Italia, Franța sau Belgia le-ar ajuta enorm.

Gallien întoarce mereu capul după automobile.

— Sunt scumpe automobilele în România?

Surâdem.

La urma urmelor, este tot o chestie în legătură cu sportul.

— Nu prea scumpe așa cum sunt în Franța.

Mai ales mașinile germane.

— La biciclete se întâmplă acelaș lucru.

Am citit un interesant reportaj în „Pair-Soir" despre indolența fabricanților noștri, în privința exportului. Piața românească, e exploatată de fabricile germane.

Și e păcat, ți-o spun sincer, deoarece bicicletele franțuzești sunt mult mai ușoare și mai fin construite.

Insfârșit...

Ajungem la Piața Victoriei.

Ne ducem să vizităm magazinul de biciclete al d-lui Gh. Iliescu, președintele V.C.R.-ului.

Îi arătăm biciclete arhaice, cari servesc drept material tinerilor alergători români și Gallien ne împărtășește mirarea sa.

— E posibil să se alerge pe astfel de rable?

— După cum vedeți...

Profitând de ocazie, trecem vis-a-vis la muzeul de Științe Naturale. Dar, zadarnic...

După o scurtă raită, pe bulevardul Buzdugan, ne întoarcem spre centru. Vorbim, despre toate, într'o firească neorânduială.

— In afară de ciclism, iubesc sky-ul și... cinematograful.

L-ai văzut pe Jean Gabin? E pur și simplu formidabil, fără egal. Natural, aceasta este părerea mea.

In dreptul cinematografului „Scala", ne despărțim.

— Pe Duminică, deci! Știi, am am fost rugat să dau plecarea în ciclo-crossul de deschidere al sezonului.

I-am strâns mâna, mulțumindu-i pentru curtoazia, cu care ni s'a pus la dispoziție, dar Gallien e prea modest, un băiat admirabil...

— Transmite încodată salutări sportive cititorilor „Gazetei Sporturilor" și poți scrie că voi reveni cu plăcere, în minunata d-voastră țară.

PIERRE VERONE